

The Convention was
previously published as
Czechoslovakia No. 1
(1975), Cmnd. 6096

CZECHOSLOVAKIA

Treaty Series No. 107 (1976)

Consular Convention

between the United Kingdom of
Great Britain and Northern Ireland
and the Czechoslovak Socialist Republic

Prague, 3 April 1975

[Instruments of ratification were exchanged on 14 September 1976 and the Convention entered into force on 14 October 1976]

*Presented to Parliament
by the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs
by Command of Her Majesty
December 1976*

LONDON

HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE

50p net

Cmnd. 6683

**CONSULAR CONVENTION
BETWEEN THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND AND THE CZECHOSLOVAK
SOCIALIST REPUBLIC**

Her Majesty The Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and of Her other Realms and Territories, Head of the Commonwealth, and the President of the Czechoslovak Socialist Republic;

Animated by the desire further to strengthen the ties of friendship between their respective countries;

Wishing to regulate their relations in the consular field and thus to facilitate the protection of their respective national interests and the rights and interests of their respective nationals;

Have decided to conclude a Consular Convention and have appointed as their Plenipotentiaries for this purpose:

Her Majesty The Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and of Her other Realms and Territories, Head of the Commonwealth (hereinafter referred to as "Her Britannic Majesty"):

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

The Right Honourable The Baron Goronwy-Roberts of Caernarvon and of Ogwen,

Parliamentary Under-Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs;

The President of the Czechoslovak Socialist Republic:

Dr. Miloslav Růžek,

Deputy Minister of Foreign Affairs;

Who, having communicated to each other their respective full powers, which were found in good and due form, have agreed as follows:

PART I

Definitions

ARTICLE 1

For the purposes of this Convention:

- (1) the term "consulate" shall mean any consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency;
- (2) the term "consular district" shall mean the area assigned for the performance of the duties of a consulate;

- (3) the term "consular officer" shall mean any person, including the head of a consulate, who has been appointed as such, in accordance with the provisions of the Convention, and charged with the performance of consular duties;
- (4) the term "consular employee" shall mean any person employed at a consulate by the sending State to perform:
 - (a) administrative or technical duties; or
 - (b) other duties in the service of the consulate;and notified as such to the receiving State in conformity with Article 5;
- (5) the term "consular archives" shall include all official correspondence, documents and office equipment intended for official use, together with any article of furniture used for their protection and safekeeping;
- (6) the term "vessel of the sending State" shall mean any vessel registered at a port of the sending State; this term shall not, however, include any ship of war.

PART II

Establishment of consulates and appointment of consular officers and employees

ARTICLE 2

(1) The establishment of a consulate by the sending State in the territory of the receiving State shall be subject to the consent of the latter State.

(2) The sending and receiving States shall determine by agreement the seat of the consulate, its classification and the limits of the consular district.

ARTICLE 3

(1) The sending State shall request in advance through the diplomatic channel the agreement of the receiving State to the appointment of a consular officer, head of a post.

(2) After such agreement has been obtained the diplomatic mission of the sending State shall transmit to the ministry of foreign affairs of the receiving State the consular commission or other document of appointment. The commission or other document shall specify the full name of a consular officer, head of a post, his nationality, his rank, the limits of the consular district in which he will perform his duties and the seat of the consulate.

(3) Upon the presentation of the commission or other document of appointment of a consular officer, head of a post, the exequatur or other authorisation shall be granted by the receiving State as soon as possible and free of charge.

(4) A consular officer, head of a post, may enter upon the performance of his duties as soon as the receiving State has granted him an exequatur or other authorisation.

ARTICLE 4

(1) The sending State shall, in advance, notify in writing through the diplomatic channel the ministry of foreign affairs of the receiving State of the full name, nationality and rank of a consular officer appointed to a consulate in a capacity other than that of head of a post.

(2) The receiving State shall grant him an appropriate document confirming his right to perform consular duties in the receiving State.

ARTICLE 5

The sending State shall, in advance, notify in writing through the diplomatic channel the ministry of foreign affairs of the receiving State of the full name, nationality and function of a consular employee appointed to a consulate.

ARTICLE 6

(1) A consular officer shall be a national of the sending State and not a national or a permanent resident of the receiving State.

(2) A consular employee may be a national of the sending State, a national of the receiving State or a national of a third State.

ARTICLE 7

The prior consent of the receiving State shall be required in the case of the following appointments:

(1) any appointment of a national of the sending State if the person concerned has already been authorised to enter, or reside in, the receiving State for other purposes; this limitation shall not apply, however, in the case of a person who is already a member of the staff of a consulate, or of the diplomatic mission, of the sending State in the receiving State;

(2) the appointment as a consular employee of a national or a permanent resident of the receiving State or of a national of a third State.

ARTICLE 8

The receiving State may at any time and without having to explain the reason for its decision, notify the sending State through the diplomatic channel that a consular officer or consular employee is unacceptable. The sending State shall thereupon recall the person concerned or terminate

his duties at the consulate. If the sending State fails to carry out this obligation within a reasonable period, the receiving State may, in the case of a consular officer, head of a post, withdraw the exequatur or other authorisation or, in the case of any other consular officer or of a consular employee, decline to continue to recognise him in such capacity.

ARTICLE 9

The receiving State shall afford its protection to a consular officer and shall take the necessary measures to ensure that he is enabled to perform his duties and is accorded the rights, privileges and immunities due to him under this Convention or otherwise under the laws of the receiving State.

ARTICLE 10

(1) If a consular officer, head of a post, is unable for any reason to act as such or if the post is temporarily vacant, the sending State may appoint a consular officer belonging to the same consulate or to another consulate in the receiving State or a member of the diplomatic staff of its diplomatic mission in that State to act temporarily in his place. The full name of the person concerned shall be notified as soon as possible to the ministry of foreign affairs of the receiving State.

(2) Such acting officer shall be entitled to perform the duties of the consular officer, head of a post, in whose place he is acting. He shall be subject to the same obligations and shall be accorded the same rights, privileges and immunities as if he had been appointed under Article 3.

(3) Without prejudice to the provisions of paragraph (7) of Article 40, the appointment of a member of the diplomatic staff of the diplomatic mission of the sending State to a consulate in pursuance of paragraph (1) of this Article shall not affect the privileges and immunities accorded to him by virtue of his diplomatic status.

ARTICLE 11

(1) Members of the diplomatic staff of the diplomatic mission of the sending State in the receiving State, who are charged with the performance of consular duties within that mission and whose names have been so notified to the ministry of foreign affairs of the receiving State, shall be accorded the same rights and be subject to the same obligations as consular officers under this Convention.

(2) Without prejudice to the provisions of paragraph (7) of Article 40, the appointment to perform consular duties of a person to whom paragraph (1) of this Articles applies shall not affect the privileges and immunities accorded to him by virtue of his diplomatic status.

ARTICLE 12

(1) The sending State may, to the extent that this is permitted under the laws of the receiving State, acquire, hold or occupy under any form of tenure which may exist under those laws, land, buildings or parts of buildings for the purposes of providing a consulate or a residence for a consular officer or, provided that he is a national of the sending State, a consular employee. Where necessary, the receiving State shall assist the sending State in acquiring land, buildings or parts of buildings for these purposes.

(2) Nothing in the provisions of paragraph (1) of this Article shall be construed so as to exempt the sending State from the operation of any law or regulation relative to building or town planning, or other restriction, applicable to the area in which the land, buildings or parts of buildings concerned are situated.

PART III

Privileges and immunities

ARTICLE 13

(1) The coat of arms or consular shield of the sending State together with an appropriate inscription designating the consulate in the languages of that State and of the receiving State may be affixed to the building in which a consulate is installed, as also on or by the entrance door to the consulate.

(2) The flag of the sending State and its consular flag may be flown at the consulate and also at the residence of a consular officer, head of a post.

(3) The appropriate flag of the sending State may likewise be flown on the means of transport of a consular officer, head of a post, used by him in the performance of his official duties.

ARTICLE 14

(1) Land, buildings and parts of buildings used exclusively for the purposes of a consulate shall be inviolable. The police or other authorities of the receiving State shall not enter the said land, buildings or parts of buildings except with the consent of the consular officer, head of the post, or of the head of the diplomatic mission of the sending State or of a person nominated by one of them.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply also to the residence of a consular officer.

(3) Nothing in the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall be construed so as to exempt the sending State from the obligation, as set out in paragraph (2) of Article 12, to comply with the laws and regulations of the receiving State relative to building or town planning.

ARTICLE 15

(1) The consular archives and documents shall be inviolable at all times and wherever they may be.

(2) Documents and objects of an unofficial character shall not be kept in the archives.

ARTICLE 16

(1) (a) A consulate shall be entitled to exchange communications with the Government of the sending State and with the diplomatic missions, or other consulates, of that State in the receiving State or in a third State. For this purpose the consulate may employ all public means of communication as also diplomatic and consular couriers, diplomatic and consular bags and other containers, and may make use of cyphers.

(b) In respect of public means of communication the same tariffs shall be applied in the case of a consulate as are applied in the case of the diplomatic mission.

(2) The official correspondence of a consulate (whatever the means of communication employed) as also the bags and other containers referred to in sub-paragraph (a) of paragraph (1) of this Article shall, provided that they bear visible external marks of their official character, be inviolable and the authorities of the receiving State shall not examine or detain them. The said bags and other containers shall contain only official correspondence and objects intended exclusively for official use.

(3) Persons charged with the conveyance of consular bags and other containers shall be accorded the same rights, privileges and immunities as are accorded by the receiving State to the diplomatic couriers of the sending State.

(4) The master of a vessel or the commander of a civil aircraft scheduled to land at a permitted place of entry into the receiving State may be charged with the conveyance of consular bags and other containers. In any such case the master or commander shall not be considered to be a consular courier; he shall, however, be provided with an official document indicating the number of containers entrusted to him. By arrangement with the appropriate authorities of the receiving State, the consulate may send a consular officer or consular employee to hand over, or to take possession of, the bag directly and freely from the master or commander.

ARTICLE 17

(1) (a) A consular officer shall be immune from the criminal jurisdiction of the receiving State. He shall also be immune from its civil and administrative jurisdiction except in the cases referred to in paragraph (7) of Article 40 of this Convention and in sub-paragraphs (a), (b) and (c) of paragraph 1 and in paragraph 3 of Article 31 of the Vienna Convention on Diplomatic Relations signed on the 18th of April, 1961.⁽¹⁾ The person of such an officer shall be inviolable.

⁽¹⁾ Treaty Series No. 19 (1965), Cmnd. 2565.

(b) The provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph shall apply also to members of the family of the consular officer, residing with him, provided in each case that the person concerned is not a national or a permanent resident of the receiving State.

(2) (a) A consular employee, provided that he is not a national or a permanent resident of the receiving State, shall be immune from the criminal jurisdiction of that State. He shall also be immune from the civil and administrative jurisdiction of that State in respect of any act performed in his official capacity.

(b) The provisions of the first sentence of sub-paragraph (a) of this paragraph shall apply also to members of the family of a consular employee, as defined in sub-paragraph (a) of paragraph (4) of Article 1, residing with him, provided in each case that the person concerned is likewise not a national or a permanent resident of the receiving State.

ARTICLE 18

(1) In the event of the arrest or detention of, or the institution of criminal proceedings against, a consular employee, to whom the provisions of sub-paragraph (a) of paragraph (2) of Article 17 do not apply, the receiving State shall immediately so inform the appropriate consular officer.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply also in relation to a member of the family of a consular officer or consular employee, residing with him, who being a national or a permanent resident of the receiving State, is thereby excluded from immunity or inviolability under the provisions of Article 17.

ARTICLE 19

(1) A consular officer and, provided that he is not a national or a permanent resident of the receiving State, a consular employee, as defined in sub-paragraph (a) of paragraph (4) of Article 1, shall be entitled to decline to give evidence as a witness.

(2) A consular employee, as defined in sub-paragraph (a) of paragraph (4) of Article 1, to whom the provisions of paragraph (1) of this Article do not apply, or a consular employee, as defined in sub-paragraph (b) of paragraph (4) of Article 1, shall be entitled to decline to give evidence as a witness with regard to matters falling within the official work of the consulate or to produce any official document or object.

(3) In any case where the sending State has made a waiver of immunity in pursuance of Article 20 in order that a person to whom the provisions of paragraph (1) or of paragraph (2) of this Article apply may give evidence in the interests of justice:

(a) no coercive or administrative measures shall be taken to compel the person concerned to give evidence or to appear in court for this purpose and no penalty shall be imposed in the event of failure by him to give evidence or to appear in court;

(b) all reasonable steps shall be taken to avoid interference with the work of the consulate; if the person concerned is a consular officer such evidence, on the request of the consular officer, head of the post, may, where this is possible and permissible, be given, orally or in writing, at the consulate or at the residence of the consular officer.

(4) The provisions of paragraph (1) and of sub-paragraph (a) of paragraph (3) of this Article shall apply also to members of the family of the consular officer or consular employee, residing with him, provided in each case that the person concerned is not a national or a permanent resident of the receiving State.

(5) The provisions of the preceding paragraphs of this Article shall apply alike to proceedings before the judicial authorities of the receiving State and before its administrative authorities.

ARTICLE 20

(1) The sending State may waive any of the privileges and immunities provided for in Articles 17 and 19.

(2) Without prejudice to the provisions of paragraph (3) of this Article, the waiver shall in all cases be express and shall be communicated in writing to the receiving State.

(3) The initiation of proceedings by a person entitled to immunity from jurisdiction under Article 17 shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counter-claim directly connected with the principal claim.

(4) Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of execution of the judgment for which a separate waiver shall be required.

ARTICLE 21

(1) A consular officer shall be exempt in the receiving State from service in the armed forces and from compulsory public service of any kind.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply also to consular employees and to members of the families of consular officers and employees, residing with them, provided in each case that the person concerned is not a national of the receiving State.

ARTICLE 22

(1) A consular officer, as also, provided that he is not a permanent resident of the receiving State, a consular employee, shall be exempt from all requirements under the laws and regulations of the receiving State relative to the registration of aliens and permission to reside.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply also to members of the family of a consular officer or consular employee, residing with him, provided in each case that the person concerned is not a permanent resident of the receiving State.

ARTICLE 23

The child of a consular officer, as also the child of a consular employee, provided that he is a national of the sending State and is not a permanent resident of the receiving State, shall not acquire the nationality of the latter State solely by virtue of birth in that State during the period of the assignment of the person concerned to that State.

ARTICLE 24

(1) No tax or other similar charge of any kind shall be imposed or collected by the receiving State in respect of:

- (a) land, buildings or parts of buildings used exclusively for consular purposes, including the purpose of providing a residence for a consular officer or consular employee, provided that the premises in question are owned or leased in the name of the sending State or of a natural or juridical person acting on behalf of that State;
- (b) transactions or instruments relating to the acquisition of immovable property by the sending State exclusively for consular purposes as specified in sub-paragraph (a) of this paragraph.

(2) The provisions of sub-paragraph (a) of paragraph (1) of this Article shall not apply with regard to payments due in respect of services rendered.

ARTICLE 25

No tax or other similar charge of any kind for the payment of which the sending State, or a natural or juridical person acting on its behalf, would otherwise be legally liable shall be imposed or collected by the receiving State in respect of the acquisition, ownership, possession or use of movable property by the sending State for consular purposes.

ARTICLE 26

A consular officer or, provided that he is not a national of the receiving State, a consular employee, shall be exempt in that State from all taxes or other similar charges of any kind imposed or collected by the receiving State in respect of the official emoluments, salary, wages or allowances received by him as compensation for his official duties.

ARTICLE 27

(1) Subject to the provisions of paragraph (2) of this Article a consular officer or consular employee, provided in either case that he is not a national of the receiving State, that he is not engaged in private occupation for gain in that State and that he is a permanent official of the sending State, shall in his private capacity be exempt in the receiving State from all taxes or other similar charges of any kind imposed or collected by that State for the payment of which he would otherwise be the person legally liable.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall not, however, apply with respect to:

- (a) taxes on the acquisition, ownership, occupation or disposal of immovable property situated within the receiving State;
- (b) without prejudice to the provisions of Article 26, taxes on income derived from other sources or on the appreciation of assets within the receiving State;
- (c) taxes on transactions, or instruments effecting transactions, including stamp duties imposed or collected in connexion therewith;
- (d) without prejudice to the provisions of Article 28, taxes on the passing at death, including by inheritance, of property.

ARTICLE 28

If a consular officer or consular employee or a member of his family, residing with him, dies and leaves movable property in the receiving State, no tax or other similar charge of any kind shall be imposed or collected by the receiving State in respect of that property, provided that the person concerned was not a national of the receiving State and that the presence of the property in that State was due solely to the presence of the deceased in his capacity as a consular officer or consular employee or as a member of the family of such an officer or employee.

ARTICLE 29

(1) All articles, including motor vehicles, imported for the official use of a consulate shall be exempt from customs duties and other taxes or similar charges of any kind imposed upon or by reason of importation to the same extent as if they were imported for its official use by the diplomatic mission of the sending State in the receiving State.

(2) (a) A consular officer or consular employee shall, provided in either case that he is not a national of the receiving State, that he is not engaged in private occupation for gain in that State and that he is a permanent official of the sending State, be exempt from customs duties and other taxes or similar charges of any kind in respect of articles imported by him for personal use or consumption, including motor vehicles, to the same extent as a member of the corresponding category of staff of the diplomatic mission of the sending State.

(b) The provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph shall apply also to members of the family of the consular officer or consular employee, residing with him, provided in each case that the person concerned is not a national of the receiving State and is not engaged in private occupation for gain in that State.

(3) For the purposes of paragraph (2) of this Article the expression "a member of the corresponding category of staff of the diplomatic mission" refers, in relation to a consular officer, to a member of the diplomatic staff and, in relation to a consular employee, to a member of the administrative and technical staff.

(4) The personal baggage accompanying a consular officer or a member of his family, residing with him, shall be exempt from customs inspection to the same extent as the personal baggage of a diplomatic agent.

ARTICLE 30

Subject to the laws and regulations of the receiving State with regard to areas into which entry is prohibited or restricted for reasons of national security, a consular officer or consular employee, as also members of his family, residing with him, shall be permitted to travel freely in that State. The provisions of this Article shall be without prejudice to any requirement with regard to the obtaining of visas or other travel documents laid down under the laws and regulations of the receiving State.

ARTICLE 31

All persons to whom privileges and immunities are accorded under this Convention shall, without prejudice to the said privileges and immunities, be under an obligation to respect the laws and regulations of the receiving State, including those relative to the control of traffic and to the insurance of motor vehicles.

PART IV

Consular functions

ARTICLE 32

(1) A consular officer shall be entitled to perform the duties specified in this Part. He may, in addition, perform other consular duties, provided that they are not contrary to the laws of the receiving State.

(2) In connexion with the performance of his duties, a consular officer shall be entitled to apply to:

(a) the competent local authorities within his consular district;

(b) the central authorities of the receiving State to such extent as the laws and usages of that State permit.

(3) A consular officer shall be entitled to perform consular duties only within his own consular district. The performance by him of consular duties outside that district shall be subject to the consent of the receiving State.

(4) Upon notification to the receiving State, a consular officer shall be entitled to perform consular duties on behalf of a third State, provided that the receiving State does not raise objection.

(5) A consular officer may, on notification to the receiving State, act as representative of the sending State to an international organisation. In this capacity he shall be entitled to receive any facilities, privileges and immunities accorded to such a representative by international law.

ARTICLE 33

A consular officer shall be entitled to levy in the receiving State the fees and charges prescribed under the laws and regulations of the sending State for the performance of consular services.

ARTICLE 34

A consular officer shall be entitled:

- (1) to protect the rights and to promote the interests of the sending State and of its nationals; the term "national" shall, for the purposes of this Convention, mean any person whom the sending State recognises as its national, including, where the context so permits, any juridical entity;
- (2) to further the expansion of commercial, economic, cultural and scientific contacts between the sending State and the receiving State and to contribute in other ways towards the development of friendly relations between them;
- (3) to ascertain by all lawful means conditions and developments in the commercial, economic, cultural and scientific life of the receiving State, to report thereupon to the Government of the sending State and give information to persons interested.

ARTICLE 35

(1) A consular officer shall be entitled:

- (a) to receive such declarations as may be required to be made under the laws of the sending State relative to nationality;
- (b) to keep a register of nationals of the sending State;
- (c) to register or receive notification of the birth or death of a national of the sending State;

- (d) to record a marriage solemnized under the laws of the receiving State, or a divorce granted under those laws, provided that at least one of the parties to such marriage or divorce is a national of the sending State;
- (e) to solemnize a marriage provided that both parties thereto are nationals of the sending State and provided also that the solemnization of such a marriage is not prohibited under the laws of the receiving State;
- (f) to receive declarations pertaining to the family relationships of a national of the sending State in accordance with the laws of that State.

(2) Nothing in the provisions of sub-paragraphs (c), (d) or (e) of paragraph (1) of this Article shall exempt any private person from any obligation imposed by the laws of the receiving State with regard to the notification to, or registration with, the competent authorities of that State of any matter dealt with in those provisions.

ARTICLE 36

A consular officer shall be entitled to issue, revoke, renew, amend and extend the validity of passports, entry, exit and transit visas and other similar documents.

ARTICLE 37

(1) A consular officer shall be entitled:

- (a) to draw up, attest, certify, authenticate, legalize or otherwise validate, legal acts and documents of a juridical character, or copies thereof, required by a person of any nationality for use in the sending State or under the laws of that State or by a national of the sending State for use elsewhere than in that State;
- (b) to translate documents and to certify the accuracy of the translation.

(2) In any case where a document referred to in paragraph (1) of this Article is required for use in the receiving State, the authorities of that State shall be obliged to recognise its validity only to the extent that this is consistent with the laws and regulations of the receiving State.

(3) In exercising the rights accorded under this Article a consular officer shall act in conformity with the laws and regulations of the receiving State.

ARTICLE 38

A consular officer shall be entitled, in accordance with the laws of the receiving State, to represent, personally or through an authorised representative, a national of the sending State before the authorities of the receiving State, if the latter is unable, for reasons of absence or for other serious reasons, to undertake the defence of his rights and interests at the

proper time. The representation shall continue until the national concerned appoints his representative or undertakes himself the defence of his rights and interests. A consular officer may also propose to the competent authority that consideration of the matter be postponed until such time as the national has been informed and has reasonable opportunity to be present or represented.

ARTICLE 39

Where it comes to the knowledge of the competent authorities of the receiving State that a national of the sending State has died in the former State they shall, without delay, inform the appropriate consular officer accordingly and shall transmit to him a copy of the death certificate or other document recording the death.

ARTICLE 40

(1) (a) Where it comes to the knowledge of the competent authorities of the receiving State that in that State there is an estate

of a deceased person of any nationality in relation to which a consular officer may have a right to represent interests by virtue of the provisions of paragraph (3) of this Article; or of a national of the sending State in relation to which no person (other than an authority of the receiving State) entitled to claim administration is present in the receiving State or represented in that State

the said authorities shall so inform the appropriate consular officer of the sending State.

(b) The consular officer shall likewise inform the competent authorities of the receiving State if such information should reach him through any other channel.

(2) Where a deceased national of the sending State leaves property in the receiving State the consular officer shall be entitled to take steps personally or through an authorised representative:

(a) for the protection and preservation of the estate;

(b) for the full administration of the estate.

(3) Where a national of the sending State holds or claims an interest in property left in the receiving State by a deceased person of any nationality and is not present in the receiving State or otherwise represented in that State, the consular officer shall likewise be entitled to represent the interests of the said national to the same extent as if valid powers of attorney had been executed by him in favour of the consular officer.

(4) It is understood that:

(a) the consular officer may take action in conformity with paragraphs (2) and (3) of this Article only in the absence of such action by a person having equal or superior rights so to act or by his representative;

(b) if it is necessary under the laws of the receiving State to obtain a grant of representation or order of a court before action can be taken in pursuance of paragraph (2) or of paragraph (3) of this Article, any such grant or order shall be made in favour of the consular officer upon his application as would have been made in favour of the duly appointed attorney of the national whose interests the consular officer represents. Where under the laws of the receiving State the grant or order can be made only in the name of the said national, it shall be so made and the consular officer may act on the basis of that grant or order as provided for under paragraph (2) or paragraph (3) of this Article.

(5) A consular officer may, on behalf of a national of the sending State not present in the receiving State, receive, from a judicial authority, agency or person, money or other property to which the national concerned may be entitled as a consequence of the death of any person, including shares in an estate, payments made in pursuance of workmen's compensation laws and the proceeds of life insurance policies. The judicial authority, agency or person in question may require that the consular officer shall comply with such conditions as it may prescribe with regard to:

(a) the production of a power of attorney or other authorisation from the national concerned;

(b) the production of reasonable evidence of the receipt of such money or property by the said national;

(c) the return of the money or property in the absence of such evidence.

(6) (a) If a national of the sending State dies while travelling in or passing through the receiving State, not being domiciled in that State, the consular officer may for the purpose of safeguarding the money and effects in the personal possession of the deceased take immediate custody thereof.

(b) The consular officer shall be entitled to retain for disposal in conformity with the appropriate law of succession those objects which the deceased national had with him for personal use but any right to retain possession of money or other effects shall be subject, except where the laws of the receiving State otherwise provide to the provisions of paragraphs (2), (3) and (4) of this Article.

(7) If a consular officer exercises the rights accorded under this Article with regard to an estate he shall, notwithstanding the provisions of Articles 17 and 19, be subject to that extent to the civil jurisdiction of the receiving State.

ARTICLE 41

(1) A consular officer shall be entitled to propose to a judicial or administrative authority of the receiving State the names of appropriate persons to act as guardians or trustees in respect of a national of the sending State or in respect of the property of such a national in any case where that property is left without supervision.

(2) If the authority concerned considers that a person proposed is for any reason unacceptable the consular officer may propose another candidate.

ARTICLE 42

(1) In any case where a national of the sending State has been placed under detention pending trial or subjected to any other form of deprivation of personal liberty, the competent authorities of the receiving State shall notify the appropriate consulate of the sending State accordingly. Notification shall be made as soon as possible and in any event within three days from the moment on which the national was placed under detention pending trial or subjected to any other form of deprivation of liberty.

(2) The consular officer shall be entitled, provided that he complies with the conditions laid down for this purpose by the laws and regulations of the receiving State, to receive correspondence or other communications from a national who has been so placed under detention pending trial or subjected to any other form of deprivation of personal liberty and to take the necessary steps to provide him with legal assistance and representation.

(3) The consular officer shall likewise be entitled, provided that he complies with the conditions laid down for this purpose by the laws and regulations of the receiving State, to visit, to converse with and to communicate with the national. Visits shall be permitted as soon as possible and in any event before the expiry of four days from the moment on which the national was placed under detention pending trial or subjected to any other form of deprivation of personal liberty.

(4) (a) In the event of criminal proceedings being brought against a national of the sending State, the consular officer shall, on request, be informed of the particulars of the offences alleged against that national.

(b) The consular officer of the sending State shall, in accordance with the laws and regulations of the receiving State, be entitled to be present during the trial in the receiving State of a national of the sending State.

(5) In any case where a national of the sending State has been convicted and is serving a sentence of imprisonment in the receiving State, the consular officer, provided that he complies with the conditions laid down for this purpose by the laws and regulations of the receiving State, shall have the right to visit, to converse with and to communicate with him. The consular officer shall be permitted to visit the national at least once a month.

(6) A national to whom the provisions of this Article apply may receive from the consular officer parcels containing food, clothes, and reading and writing materials to the extent that the applicable regulations of the institution in which he is detained so permit.

(7) The competent authorities of the receiving State shall, without delay, inform the national concerned of the rights of visit and communication granted under this Article.

ARTICLE 43

(1) A consular officer shall be entitled to render all assistance and aid to a vessel of the sending State which has come to a port or other place of anchorage within the consular district.

(2) A consular officer may communicate with the vessel and proceed on board as soon as she has been given permission to establish contact with the shore (pratique).

(3) The master and members of the crew shall be permitted to communicate with the consular officer. They may also, subject to the laws and regulations of the receiving State with regard to the port area and the admission of foreigners, proceed to the consulate.

(4) A consular officer may invoke the aid of the competent authorities of the receiving State in any matter relating to the performance of his duties with respect to a vessel of the sending State or to the master and members of the crew of such a vessel.

ARTICLE 44

(1) A consular officer shall be entitled :

(a) to investigate, without prejudice to the rights of the authorities of the receiving State, any incident occurring on board a vessel of the sending State during her voyage, question the master and any member of the crew, examine the vessel's papers, take statements with regard to her voyage and destination and generally facilitate the entry into, stay in and departure from, a port of the vessel;

(b) to arrange, provided that this is not contrary to the laws of the receiving State, for the engagement and discharge of the master or any member of the crew;

(c) to settle, without prejudice to the provisions of Article 45, disputes of any kind between the master and any member of the crew, including disputes as to wages and contracts of service, to the extent that this is permitted under the laws of the sending State;

(d) to make arrangements for the treatment in a hospital and for the repatriation of the master or any member of the crew of the vessel;

(e) to receive, draw up or execute any declaration or other document prescribed by the laws of the sending State in connexion with vessels.

(2) A consular officer may, to the extent that the laws of the receiving State permit him to do so, appear with the master or any member of the crew of the vessel before the judicial and administrative authorities of that State, render them all assistance and act as interpreter in matters between them and the said authorities.

ARTICLE 45

(1) The judicial authorities of the receiving State shall not entertain any civil proceedings arising out of a claim of the master or a member of the crew of a vessel of the sending State relating to wages or to a contract of service without first giving notice to the appropriate consular officer, and, if the consular officer objects, shall decline to exercise jurisdiction in relation to such proceedings.

(2) The judicial authorities may, however, exercise any civil jurisdiction which is not excluded by paragraph (1) of this Article.

(3) In addition, except at the request or with the consent of the appropriate consular officer, the judicial and administrative authorities of the receiving State shall not exercise jurisdiction or intervene (as the case may be) in respect of any matter occurring on board a vessel of the sending State; including, provided that it is justifiable under the laws of the receiving State, the detention on the vessel of any person.

(4) The provisions of paragraph (3) of this Article shall not apply:

(a) in connexion with any offence committed on board the vessel of the sending State:

(i) if the consequences of the offence extend to the territory of the receiving State;

(ii) if the offence is of a kind to disturb the peace of the territory of the receiving State, or the good order of its internal or territorial waters;

(iii) by or against a national of the receiving State or by or against some person other than the master or a member of the crew;

(iv) constituting under the laws of the receiving State an offence which involves a penalty of deprivation of liberty for a period of at least five years or a more severe penalty; or

(b) in connexion with any action taken by the authorities with regard to customs, immigration, public health, the safety of life at sea, pollution of navigable waters, wireless telegraphy or any similar matter.

ARTICLE 46

(1) Where it is the intention of the judicial or administrative authorities of the receiving State to take any coercive action or to institute any formal enquiry on board a vessel of the sending State they shall so inform the appropriate consular officer. Except where this is impossible on account of the urgency of the matter, such notification shall be made in time to enable the consular officer or his representative to be present. If the consular officer has not been present or represented he shall, upon request, be provided by the authorities concerned with full information with regard to what has taken place.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply also in any case where it is the intention of the competent authorities of the port area to question the master or any member of the crew ashore.

(3) The provisions of this Article shall not, however, apply to any routine examination by the authorities with regard to customs, immigration or public health nor to any action taken at the request, or with the consent, of the master of the vessel.

ARTICLE 47

(1) In any case where a vessel of the sending State is wrecked, runs aground, is swept ashore or otherwise sustains damage in the receiving State or if any article forming part of the cargo of a wrecked vessel of a third State, being the property of a national of the sending State, is found on or near the coast of the receiving State or is brought into a port of that State, the competent authorities of the receiving State shall as soon as possible notify the appropriate consular officer accordingly. They shall also inform him of measures already taken for the preservation of the vessel, of the lives of persons on board the vessel, of the cargo and other property on board and of articles belonging to the vessel, or forming part of her cargo, which have become separated from the vessel.

(2) The consular officer may render all aid to the vessel, her passengers and members of her crew and for this purpose may invoke the assistance of the competent authorities of the receiving State. He may take the measures referred to in paragraph (1) of this Article, as also measures for the repair of the vessel, or may request the authorities to take, or continue to take, such measures.

(3) (a) Where the vessel or any article belonging thereto has been found on or near the coast of the receiving State or brought into a port of that State and neither the master of the vessel, the owner, his agent nor the underwriters concerned is in a position to make arrangements for the custody or disposal of the vessel or article, the consular officer shall be deemed to be authorised to make, on behalf of the owner of the vessel, the same arrangements as the owner himself could have made for such purposes.

(b) The provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph shall apply also to any article forming part of the cargo of the vessel and being the property of a national of the sending State.

(4) (a) The vessel, cargo equipment and fittings, stores or other articles from the vessel, provided that they are not delivered for use or consumption in the receiving State, shall not be liable to customs duties or other taxes of any kind imposed upon or by reason of importation.

(b) Nothing in the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph shall be construed so as to preclude the application of the laws and regulations of the receiving State with regard to the temporary storage of goods.

(5) Where any article forming part of the cargo of a wrecked vessel of a third State is the property of a national of the sending State and is found on or near the coast of the receiving State or is brought into a port of that State, and neither the master of the vessel, the owner of the article, his agent nor the underwriters concerned is in a position to make arrangements for the custody or disposal of the article, the consular officer shall be deemed to be authorised to make, on behalf of the owner, such arrangements as the owner himself could have made for such purposes.

ARTICLE 48

The provisions of Articles 43 to 47, with the exception of the provisions of paragraphs (3) and (4) of Article 45, shall apply also in relation to civil aircraft to the extent that they are capable of such application.

PART V

Final provisions

ARTICLE 49

(1) This Convention shall be ratified and shall enter into force on the thirtieth day after the exchange of instruments of ratification which shall take place at London as soon as possible.⁽²⁾

(2) The Convention shall remain in force for a period of five years. In case neither High Contracting Party shall have given to the other, twelve months before the expiry of the said period of five years, notice of intention to terminate the Convention, it shall continue to remain in force until the expiry of twelve months from the date on which notice of such intention is given by one High Contracting Party to the other.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed this Convention and affixed thereto their seals.

Done in duplicate at Prague this third day of April, 1975, in the English and Czech languages, both texts being equally authoritative.

For Her Britannic Majesty:

For the President of the Czechoslovak Socialist Republic:

GORONWY-ROBERTS
OF CAERNARVON AND OGWEN

RŮŽEK

⁽²⁾ The Convention entered into force on 14 October 1976.

**KONZULÁRNÍ ÚMLUVA
MEZI SPOJENÝM KRÁLOVSTVÍM VELKÉ BRITÁNIE A
SEVERNÍHO IRSKA A ČESKOSLOVENSKOU SOCIALISTICKOU
REPUBLIKOU**

Její Veličenstvo královna Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Jejích ostatních držav a území, hlava Společenství a President Československé socialistické republiky

vedeni přáním dále upevnit přátelské vztahy mezi oběma státy,

přejíce si upravit své konzulární styky a tím způsobem usnadnit ochranu zájmů svých států, jakož i práv a zájmů svých občanů,

rozhodli se uzavřít konzulární úmluvu a jmenovali k tomuto účelu svými zmocněnci:

Její Veličenstvo královna Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Jejích ostatních držav a území, hlava Společenství /dále nazývána "Její Britské Veličenstvo"/:

Za Spojené království Velké Británie a Severního Irska:

Ctihodný baron Goronwy-Roberts z Caernarvonu a Ogwenu, parlamentní státní podtajemník pro záležitosti zahraničí a Společenství

President Československé socialistické republiky:

JUDr. Miloslav Růžek, náměstek ministra zahraničních věcí Československé socialistické republiky

kteří si vyměnili své plné moci, jež shledali v dobré a náležitě formě a dohodli se na těchto ustanoveních:

ČÁST I

Vymezení pojmů

ČLÁNEK 1

Pro účely této Úmluvy:

- 1/ "konzulární úřad" je generální konzulát, konzulát, vice konzulát nebo konzulární jednatelství;
- 2/ "konzulární obvod" je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- 3/ "konzulární úředník" je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, jmenovaná do této funkce v souladu s ustanoveními této Úmluvy a pověřená výkonem konzulárních funkcí;
- 4/ "konzulární zaměstnanec" je každá osoba zaměstnaná vysílajícím státem na konzulárním úřadě, která vykonává:
 - a/ administrativní a technické služby nebo
 - b/ jiné služby pro konzulární úřad

a jež byla jako taková oznámena přijímajícímu státu v souladu s článkem 5;

- 5/ "konzulární archiv" zahrnuje veškerou úřední korespondenci, dokumenty a kancelářské vybavení určené pro úřední použití, spolu s veškerým nábytkem určeným k jejich ochraně a uložení;
- 6/ "loď vysílajícího státu" je jakákoliv loď, registrovaná v přístavu vysílajícího státu; tento pojem však nezahrnuje žádnou válečnou loď.

ČÁST II

Zřizování konzulárních úřadů a jmenování konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců

ČLÁNEK 2

1. Konzulární úřad může být zřízen vysílajícím státem na území přijímajícího státu pouze s jeho souhlasem.
2. Sídlo a klasifikace konzulárního úřadu a hranice konzulárního obvodu se určují dohodou mezi vysílajícím a přijímajícím státem.

ČLÁNEK 3

1. Vysílající stát předem požádá diplomatickou cestou o souhlas přijímajícího státu se jmenováním vedoucího konzulárního úřadu.
2. Po obdržení tohoto souhlasu diplomatická mise vysílajícího státu předá ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu konzulský patent nebo jiný dokument o jmenování. V patentu nebo jiném dokumentu se uvede plné jméno vedoucího konzulárního úřadu, jeho státní příslušnost, třída, hranice konzulárního obvodu, v němž bude vykonávat své funkce, a sídlo konzulárního úřadu.
3. Po předání patentu nebo jiného dokumentu o jmenování vedoucího konzulárního úřadu přijímající stát udělí co možno nejdříve a bezplatně exequatur nebo jiné přivolení.
4. Vedoucí konzulárního úřadu se může ujmout výkonu svých funkcí jakmile mu přijímající stát udělil exequatur nebo jiné přivolení.

ČLÁNEK 4

1. Vysílající stát oznámí předem písemně diplomatickou cestou ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu plné jméno, státní příslušnost a hodnost konzulárního úředníka, který není vedoucím úřadu, jmenovaného na konzulární úřad.
2. Přijímající stát mu udělí příslušný dokument potvrzující jeho právo vykonávat konzulární funkce v přijímajícím státě.

ČLÁNEK 5

Vysílající stát předem oznámí písemně diplomatickou cestou ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu plné jméno, státní příslušnost a funkci konzulárního zaměstnance jmenovaného na konzulární úřad.

ČLÁNEK 6

1. Konzulárním úředníkem může být pouze státní příslušník vysílajícího státu a nikoliv státní příslušník přijímajícího státu nebo osoba, jež má v přijímajícím státě trvalé bydliště.

2. Konzulárním zaměstnancem může být státní příslušník vysílajícího státu, státní příslušník přijímajícího státu nebo státní příslušník třetího státu.

ČLÁNEK 7

Předchozího souhlasu přijímajícího státu bude zapotřebí v následujících případech:

- 1/ jakékoli jmenování státního příslušníka vysílajícího státu, jestliže tato osoba již obdržela povolení ke vstupu nebo k pobytu v přijímajícím státě za jinými účely; toto omezení se však nebude vztahovat na osobu, která je již členem personálu konzulárního úřadu nebo diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě;
- 2/ jmenování státního příslušníka přijímajícího státu nebo osoby, jež má stálé bydliště v přijímajícím státě, nebo státního příslušníka třetího státu konzulárním zaměstnancem.

ČLÁNEK 8

Přijímající stát může kdykoliv, aniž musí své rozhodnutí zdůvodnit, oznámit vysílajícímu státu diplomatickou cestou, že konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec je nepřijatelný. Vysílající stát v takovém případě odvolá tuto osobu nebo ukončí její činnost na konzulárním úřadě. Jestliže vysílající stát opomene v přiměřené době vyhovět této povinnosti, přijímající stát může v případě vedoucího konzulárního úřadu odvolat exequatur nebo jiné přivolení, v případě jiného konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance odmítnout uznávat tuto osobu za konzulárního úředníka či zaměstnance.

ČLÁNEK 9

Přijímající stát poskytne konzulárnímu úředníkovi ochranu a učiní nezbytná opatření pro to, aby mohl vykonávat své funkce a aby mu byla přiznána práva, ú výsady a imunity, které mu náleží podle této Úmluvy a právních předpisů přijímajícího státu.

ČLÁNEK 10

1. V případě, že vedoucí konzulárního úřadu nemůže z jakéhokoli důvodu vykonávat své funkce nebo místo vedoucího konzulárního úřadu je dočasně uprázdněno, vysílající stát může pověřit některého konzulárního úředníka ze stejného konzulárního úřadu nebo z jiného konzulárního úřadu v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu své diplomatické

mise v tomto státě, aby prozatímně vedl konzulární úřad. Plné jméno této osoby bude co nejdříve sděleno ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník pověřený dočasným vedením konzulárního úřadu je oprávněn vykonávat funkce vedoucího konzulárního úřadu, jehož místo zastává. Vztahují se na něho stejně povinnosti a budou mu poskytnuta stejná práva, výsady a imunity, jako kdyby byl jmenován v souladu s článkem 3.

3. Aniž by bylo dotčeno ustanovení článku 40, odst. 7, jmenování člena diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu na konzulární úřad v souladu s odst. 1 tohoto článku se nedotýká výsad a imunit, jež mu jsou přiznány na základě jeho diplomatického statutu.

ČLÁNEK 11

1. Členům diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě, kteří byli pověřeni výkonem konzulárních funkcí na této misi a jejichž jména byla sdělena ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu, se přiznávají stejná práva a ukládají stejné povinnosti jako konzulárním úředníkům podle této Úmluvy.

2. Bez újmy ustanovení článku 40, odst. 7, výkon konzulárních funkcí osobami, na něž se vztahuje odst. 1 tohoto článku, se nedotýká výsad a imunit přiznaných jim na základě jejich diplomatického statutu.

ČLÁNEK 12

1. Vysílající stát může v mezích, ve kterých to právní předpisy přijímajícího státu připouštějí, nabývat do vlastnictví, užívat nebo najímat v jakékoliv formě stanovené těmito právními předpisy pozemky, budovy nebo části budov pro potřeby konzulárního úřadu nebo ubytování konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance za předpokladu, že tento je státním příslušníkem vysílajícího státu. Přijímající stát poskytne v případě potřeby vysílajícímu státu pomoc při získání pozemků, budov nebo částí budov pro tyto účely.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku nevyjímá vysílající stát z povinnosti dodržovat předpisy o výstavbě a územním plánování nebo jiná omezení vztahující se na oblast, ve které se tyto pozemky, budovy nebo části budov nacházejí.

ČÁST III

Výsady a imunity

ČLÁNEK 13

1. Znak nebo konzulární štít vysílajícího státu spolu s příslušným označením konzulárního úřadu v jazyce tohoto státu a v jazyce přijímajícího státu může být umístěn na budově, ve které sídlí konzulární úřad a rovněž může být umístěn na vchodu nebo u vchodu do konzulárního úřadu.

2. Vlajka vysílajícího státu a jeho konzulární vlajka může být vyvěšena na konzulárním úřadě a na rezidenci vedoucího konzulárního úřadu.

3. Vlajka vysílajícího státu může být též umístěna na dopravních prostředcích vedoucího konzulárního úřadu, jež používá při výkonu svých úředních funkcí.

ČLÁNEK 14

1. Pozemky, budovy nebo části budov, používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, jsou nedotknutelné. Bezpečnostní ani jiné orgány přijímajícího státu nevstoupí na tyto pozemky, do těchto budov nebo část-budov bez souhlasu vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplo-matické mise vysílajícího státu nebo osoby jmenované jedním z nich.

2. Ustanovení uvedená v odstavci 1 tohoto článku se vztahují také na obydlí konzulárního úředníka.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nebudou vykládána tak, aby vysílající stát byl vyjmut z povinnosti dodržovat právní předpisy o územním plánování nebo výstavbě, uvedené v odstavci 2 článku 12.

ČLÁNEK 15

1. Konzulární archivy a dokumenty jsou vždy a všude nedotknutelné.

2. V úředních archivech nesmějí být uchovávány listiny nebo předměty neúřední povahy.

ČLÁNEK 16

1. *a/* Konzulární úřad má právo na spojení s vládou vysílajícího státu a s diplomatickou misí nebo s jinými konzulárními úřady vysílajícího státu v přijímajícím státě nebo ve třetím státě. K tomuto účelu konzulární úřad může použít všech veřejných spojovacích prostředků, jakož i diplomatických a konzulárních kurýrů a diplomatických a konzulárních zavazadel a může používat šifer.

b/ Při použití veřejných spojovacích prostředků budou v případě konzulárního úřadu používány stejné sazby jako v případě diplomatické mise.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu bez ohledu na to, jakých spojovacích prostředků je použito a zavazadla, uvedená pod písm. *a/* odstavce 1 tohoto článku, jsou nedotknutelná za předpokladu, že jsou opatřena zřetelným vnějším označením své úřední povahy; orgány přijímajícího státu je nemohou ani otevřít ani zadržet. Tato zavazadla mohou obsahovat pouze úřední korespondenci a předměty určené výlučně pro úřední potřebu.

3. Osobám pověřeným přepravou konzulárních zavazadel poskytuje přijímající stát stejná práva, výsady a imunity jako diplomatickým kurýrům vysílajícího státu.

4. Konzulární zavazadla mohou být svěřena kapitánu lodi nebo civilního letadla, které má přistát na povoleném vstupním místě přijímajícího státu. V žádném takovém případě nebude kapitán považován za konzulárního kurýra; bude však vybaven úřední listinou označující počet zavazadel, jež mu byla

svěřena. Po projednání s příslušnými orgány přijímajícího státu může konzulární úřad pověřit některého konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance, aby převzal uvedené zavazadlo přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla nebo mu je předal.

ČLÁNEK 17

1. *a/* Konzulární úředník nepodléhá trestní jurisdikci přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z občanskoprávní a správní jurisdikce s výjimkou případů, uvedených v odstavci 7 článku 40 této Úmluvy a pod písmenem *a/*, *b/* a *c/* odstavce 1 a v odstavci 3 článku 31 Videnšské úmluvy o diplomatických stycích, podepsané dne 18. dubna 1961. Osoba tohoto úředníka je nedotknutelná.

b/ Ustanovení uvedená pod písmenem *a/* tohoto odstavce se vztahují také na rodinné příslušníky konzulárního úředníka, kteří s ním žijí ve společné domácnosti, v každém případě za předpokladu, že dotyčná osoba není státním příslušníkem přijímajícího státu nebo v něm nemá trvalé bydliště.

2. *a/* Konzulární zaměstnanec, pokud není státním příslušníkem přijímajícího státu, nebo pokud nemá v tomto státě trvalé bydliště, nepodléhá trestní jurisdikci přijímajícího státu. Občanskoprávní a správní jurisdikci tohoto státu nepodléhá pouze, pokud jde o úkony prováděné v rámci jeho úřední činnosti.

b/ Ustanovení první věty písm. *a/* tohoto odstavce se rovněž vztahují na rodinné příslušníky konzulárního zaměstnance ve smyslu definice v pododst. *a/* odst. 4/ čl. 1, kteří s ním žijí ve společné domácnosti, a to v každém případě za předpokladu, že dotyčná osoba není rovněž státním příslušníkem přijímajícího státu ani v něm nemá trvalé bydliště.

ČLÁNEK 18

1. V případě, že konzulární zaměstnanec, na kterého se nevztahuje ustanovení čl. 17, odst. 2, písm. *a/*, bude zadržen nebo zatčen nebo proti němu bude zahájeno trestní řízení, přijímající stát o tom bude neprodleně informovat příslušného konzulárního úředníka.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se rovněž vztahuje na rodinného příslušníka konzulárního úředníka žijícího s ním ve společné domácnosti a nebo na rodinného příslušníka konzulárního zaměstnance žijícího s ním ve společné domácnosti, který je státním příslušníkem přijímajícího státu nebo v něm má trvalé bydliště, a který proto nepoživá imunity a nedotknutelnosti podle čl. 17.

ČLÁNEK 19

1. Konzulární úředník a konzulární zaměstnanec, jak je definován v pododstavci *a/*, odst. 4/ článku 1, pokud není státním příslušníkem přijímajícího státu nebo v něm nemá trvalé bydliště, bude oprávněn odmítnout vypovídat jako svědek.

2. Konzulární zaměstnanec, jak je definován v pododstavci *a/*, odst. 4/ článku 1, na něhož se nevztahují ustanovení odstavce 1 tohoto článku, nebo konzulární zaměstnanec, jak je definován v pododstavci *b/*, odst. 4/ článku 1, bude oprávněn odmítnout vypovídat jako svědek ve věcech spojených s výkonem jeho úředních funkcí nebo předkládat úřední dokumenty či předměty.

3. V případě, kdy se vysílající stát vzdá imunity podle článku 20, aby osoba, na niž se vztahují ustanovení odstavce 1 nebo odstavce 2 tohoto článku mohla v zájmu spravedlnosti vypovídat jako svědek :

- a/ nesmí být použito žádného donucovacího nebo administrativního opatření, jež by dotyčnou osobu při mělo vypovídat jako svědek nebo dostavit se za tím účelem k soudu a nebude proti ní použito žádného trestu, pokud jako svědek vypovídat nebude nebo se nedostaví k soudu;
- b/ budou podniknuty veškeré rozumné kroky, aby se zabránilo vměšování do výkonu činnosti konzulárního úřadu; je-li touto osobou konzulární úředník, může být takové svědectví na požádání vedoucího konzulárního úřadu učiněno v případě, kdy je to možné a přípustné, ústně anebo písemně na konzulárním úřadě nebo v obydlí konzulárního úředníka.

4. Ustanovení odstavce 1 a pododstavce a/ odstavce 3 tohoto článku se vztahují rovněž na rodinné příslušníky konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance, kteří s ním žijí ve společné domácnosti, v každém případě za předpokladu, že taková osoba není státním příslušníkem přijímajícího státu ani nemá na území tohoto státu trvalé bydliště.

5. Ustanovení předchozích odstavců tohoto článku se vztahují na řízení před soudními a správními orgány přijímajícího státu.

ČLÁNEK 20

1. Vysílající stát se může vzdát kterékoliv z výsad a imunit uvedených v článcích 17 a 19.

2. Vzdání se výsad a imunit s výjimkou ustanovení odstavce 3 tohoto článku musí být ve všech případech výslovné a musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

3. Jestliže podá návrh na zahájení řízení osoba, požívající vynětí z jurisdikce podle článku 17, nemůže se dovolávat tohoto vynětí, pokud jde o žaloby, související přímo s žalobním navrhem ji podaným.

4. Vzdát se vynětí z jurisdikce ve věcech občanskoprávních nebo správních neznamená vzdát se tím též imunity, pokud jde o exekuční výkon rozhodnutí; této imunity je nutno vzdát se zvlášť.

ČLÁNEK 21

1. Konzulární úředník je vyňat v přijímajícím státě z povinnosti služby v ozbrojených silách a je osvobozen od povinné veřejné služby jakéhokoliv druhu.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se též vztahují na konzulární zaměstnance a rodinné příslušníky konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců, kteří s nimi žijí ve společné domácnosti, v každém případě za předpokladu, že dotyčná osoba není státním příslušníkem přijímajícího státu.

ČLÁNEK 22

1. Konzulární úředník, jakož i konzulární zaměstnanec, který nemá trvalé bydliště na území přijímajícího státu, je osvobozen od všech povinností, které stanoví právní předpisy přijímajícího státu pokud jde o registraci cizinců a povolení k pobytu.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahují také na rodinné příslušníky konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance, kteří s ním žijí ve společné domácnosti, vždy za předpokladu, že taková osoba nemá trvalé bydliště na území přijímajícího státu.

ČLÁNEK 23

Dítě konzulárního úředníka, stejně jako dítě konzulárního zaměstnance, za předpokladu, že je tato osoba státním příslušníkem vysílajícího státu a nemá trvalé bydliště v přijímajícím státě, nezíská státní příslušnost přijímajícího státu pouze v důsledku toho, že se narodí na jeho území v době přidělení konzulárního úředníka nebo zaměstnance v tomto státě.

ČLÁNEK 24

1. Žádné daně nebo jiné podobné poplatky jakéhokoli druhu nebudou vyměřeny nebo vybírány přijímajícím státem:

- a/ z pozemků, budov nebo částí budov užívaných výlučně pro konzulární účely, včetně ubytování konzulárního úředníka nebo zaměstnance, za předpokladu, že tyto nemovitosti jsou ve vlastnictví vysílajícího státu nebo najaty jeho jménem nebo jsou ve vlastnictví nebo najaty fyzickou nebo právnickou osobou jednající jménem tohoto státu;
- b/ z převodů nebo dokumentů týkajících se získání nemovitého majetku vysílajícím státem výlučně pro konzulární účely, jak je blíže stanoveno pod písm. a/ tohoto odstavce.

2. Osvobození uvedené v odstavci 1 písm. a/ tohoto článku se nevztahují na poplatky za poskytování služeb.

ČLÁNEK 25

Přijímající stát nebude vyměřovat nebo vybírat žádnou daň nebo jiné podobné poplatky jakéhokoliv druhu z nabytí, vlastnictví, držení nebo užívání movitého majetky vysílajícím státem pro konzulární účely, jejichž placení by jinak vysílající stát nebo právnická nebo fyzická osoba jednající jeho jménem podléhaly podle právních předpisů přijímajícího státu.

ČLÁNEK 26

Konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, pokud není státním příslušníkem přijímajícího státu, je osvobozen v přijímajícím státě od všech daní nebo jiných podobných poplatků jakéhokoli druhu, jež přijímající stát vyměřuje nebo vybírá z úředních příjmů, mezd nebo důchodů, které dostává zavýkon své funkce.

ČLÁNEK 27

1. S výhradou ustanovení odstavce 2 tohoto článku konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, není-li státním příslušníkem přijímajícího státu a nezabývá-li se v přijímajícím státě soukromou výdělečnou činností a za předpokladu, že je stálým zaměstnancem vysílajícího státu, je osobně osvobozen od všech daní nebo jiných podobných poplatků jakéhokoli druhu, jež přijímající stát ukládá nebo vybírá a jež by jinak podle právních předpisů přijímajícího státu byl povinen platit.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se však nevztahuje:

- a/ na daně z nabytí, vlastnictví, užívání nemovitého majetku nebo nakládání s ním na území přijímajícího státu;
- b/ bez újmy ustanovení článku 26 na daně z příjmu pocházejícího z jiných zdrojů nebo ze zvýšení kapitálu na území přijímajícího státu;
- c/ na daně z převodů nebo dokumentů, které se jich týkají, včetně kolkových poplatků zavedených nebo vybíraných v této souvislosti;
- d/ na pozůstalostní nebo dědické poplatky, aniž by bylo dotčeno ustanovení článku 28.

ČLÁNEK 28

Jestliže konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec nebo jeho rodinný příslušník žijící s ním ve společné domácnosti zemře a zanechá movitý majetek v přijímajícím státě, přijímající stát nebude vybírat daň nebo jiné podobné poplatky jakéhokoli druhu z tohoto majetku za předpokladu, že tato osoba nebyla státním příslušníkem přijímajícího státu a že tento majetek byl na území přijímajícího státu pouze v důsledku pobytu zůstavitele v tomto státě jakožto konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance anebo rodinného příslušníka takového úředníka nebo zaměstnance.

ČLÁNEK 29

1. Všechny předměty, včetně motorových vozidel, dovezené pro úřední potřebu konzulárního úřadu, budou osvobozeny od celních dávek a jiných daní a poplatků jakéhokoli druhu, vybíraných při dovozu nebo z důvodu dovozu, a to ve stejném rozsahu, jako by byly dovezeny pro úřední potřeby diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě.

2. a/ Konzulárnímu úředníku nebo konzulárnímu zaměstnanci, pokud není státním příslušníkem přijímajícího státu a pokud nevykonává soukromé výdělečné povolání na území přijímajícího státu, a za předpokladu, že je stálým zaměstnancem vysílajícího státu, bude poskytnuto osvobození od celních dávek a jiných daní nebo poplatků jakéhokoli druhu, pokud jde o předměty dovezené k jeho osobní spotřebě, včetně motorových vozidel, a to ve stejném rozsahu, jako členům odpovídající kategorie personálu diplomatické mise vysílajícího státu.

b) Ustanovení písemně a/ tohoto odstavce se vztahuje také na rodinné příslušníky konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance žijící s ním ve společné domácnosti za předpokladu, že tato osoba není státním příslušníkem přijímajícího státu a nevykonává v tomto státě soukromě výdělečné povolání.

3. Pro účely odstavce 2 tohoto článku výraz “ člen odpovídající kategorie personálu diplomatické mise ” znamená, pokud jde o konzulární úředníky, členy diplomatického personálu a pokud jde o konzulární zaměstnance, členy administrativního a technického personálu.

4. Osobní zavazadlo, s nímž cestuje konzulární úředník nebo jeho rodinný příslušník, který s ním žije ve společné domácnosti, je vyňato z celní prohlídky ve stejném rozsahu jako osobní zavazadlo diplomatického zástupce.

ČLÁNEK 30

S výhradou právních předpisů přijímajícího státu o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven z důvodů státní bezpečnosti, konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, jakož i jeho rodinní příslušníci žijící s ním ve společné domácnosti, mohou v tomto státě volně cestovat.

Ustanovení tohoto článku se nedotýká náležitostí stanovených právními předpisy přijímajícího státu pro udělování víz nebo jiných cestovních dokladů.

ČLÁNEK 31

Všechny osoby, kterým tato Úmluva poskytuje výsady a imunity, jsou povinny dodržovat bez újmy na těchto výsadách a imunitách, právní předpisy přijímajícího státu, včetně dopravních předpisů a předpisů o pojištění motorových vozidel.

ČÁST IV

Konzulární funkce

ČLÁNEK 32

1. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat funkce uvedené v této části. Navíc může vykonávat další konzulární funkce, za předpokladu, že nejsou v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

2. V souvislosti s výkonem svých funkcí konzulární úředník má právo obracet se na:

a/ příslušné místní orgány ve svém konzulárním obvodu;

b/ ústřední orgány přijímajícího státu v míře, v jaké to připouštějí právní předpisy a zvyklosti tohoto státu.

3. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat konzulární funkce pouze ve svém vlastním konzulárním obvodě. Mimo tento obvod může vykonávat konzulární funkce pouze se souhlasem přijímajícího státu.

4. Po uvědomění přijímajícího státu je konzulární úředník oprávněn vykonávat konzulární funkce za třetí stát za předpokladu, že přijímající stát proti tomu nevznesl námitek.

5. Po uvědomění přijímajícího státu může konzulární úředník působit jako zástupce vysílajícího státu v mezinárodní organizaci. V této funkci má právo požívat jakékoli výhody, výsady a imunity, jež jsou takovému zástupci poskytovány mezinárodním právem.

ČLÁNEK 33

Konzulární úředník má právo vybírat v přijímajícím státě poplatky a sazby předepsané podle právních předpisů vysílajícího státu za výkon konzulárních služeb.

ČLÁNEK 34

Konzulární úředník je oprávněn

- 1/ chránit práva a podporovat zájmy vysílajícího státu a jeho státních příslušníků; pro účely této Úmluvy pojem " státní příslušník " znamená jakoukoliv osobu, kterou vysílající stát uznává za svého státního příslušníka, a pokud to dovoluje souvislost, též jakoukoli právnickou osobu;
- 2/ podporovat rozvoj obchodních, hospodářských, kulturních a vědeckých styků mezi vysílajícím státem a přijímajícím státem a jinak přispívat k rozvoji přátelských vztahů mezi nimi;
- 3/ sledovat všemi zákonnými prostředky podmínky a vývoj obchodního, hospodářského, kulturního a vědeckého života přijímajícího státu, podávat o něm zprávy vládě vysílajícího státu a poskytovat informace zainteresovaným osobám.

ČLÁNEK 35

1. Konzulární úředník je oprávněn:
 - a/ přijímat taková prohlášení, jaká podle právních předpisů vysílajícího státu mají být učiněna v otázkách státního občanství;
 - b/ vést evidenci státních příslušníků vysílajícího státu;
 - c/ vést záznamy nebo přijímat sdělení o narození nebo úmrtí státního příslušníka vysílajícího státu;
 - d/ vést záznamy o sňatcích, uzavřených před úřady přijímajícího státu, nebo o rozvodech povolených úřady tohoto státu za předpokladu, že alespoň jedna z oddávaných nebo rozváděných osob je státním příslušníkem vysílajícího státu;
 - e/ oddávat, za předpokladu, že obě osoby uzavírající sňatek jsou státními příslušníky vysílajícího státu a uzavření takového sňatku není podle právního řádu přijímajícího státu nepřipustné;
 - f/ přijímat prohlášení týkající se rodinného stavu státních příslušníků vysílajícího státu v souladu s právními předpisy tohoto státu.

2. Nic z ustanovení odstavce 1 písm. c/, d/ nebo e/ tohoto článku nezbavuje žádnou soukromou osobu povinnosti, jež právní předpisy přijímajícího státu předepisují pokud jde o hlášení nebo registraci u příslušných orgánů tohoto státu v kterékoliv záležitosti uvedené v těchto ustanoveních.

ČLÁNEK 36

Konzulární úředník je oprávněn vydávat, rušit, obnovovat, upravovat a prodlužovat platnost pasů, vstupních, výstupních a tranzitních viz a dalších podobných dokumentů.

ČLÁNEK 37

1. Konzulární úředník je oprávněn:

- a/ sestavovat, ověřovat, potvrzovat, legalizovat nebo provádět jiné úkony které jsou nezbytné pro platnost právních úkonů a listin právní povahy nebo jejich kopie pro potřebu osoby jakékoliv státní příslušnosti pro použití ve vysílajícím státě nebo podle právních předpisů tohoto státu nebo státního příslušníka vysílajícího státu pro použití mimo tento stát;
- b/ překládat listiny a ověřovat správnost překladu.

2. V případech, kdy listiny uvedené v odstavci 1 tohoto článku jsou třeba pro použití v přijímajícím státě, orgány přijímajícího státu jsou povinny uznávat jejich platnost pouze v tom rozsahu, jaký odpovídá právním předpisům tohoto státu.

3. Při výkonu práv poskytnutých tímto článkem konzulární úředník postupuje v souladu s právními předpisy přijímajícího státu.

ČLÁNEK 38

Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy přijímajícího státu zastupovat osobně nebo prostřednictvím zmocněného zástupce státního příslušníka vysílajícího státu před orgány přijímajícího státu, jestliže ten to státní příslušník se nemůže z důvodu nepřítomnosti nebo z jiných vážných důvodů závčas ujmout hájení svých práv a zájmů. Zastupování trvá tak dlouho, dokud tento státní příslušník neustanoví svého zástupce nebo se sám neujme hájení svých práv a zájmů. Konzulární úředník rovněž může navrhnout příslušnému orgánu, aby projednávání věci bylo odloženo do té doby, než státní příslušník bude informován a bude mít možnost být přítomen nebo zastoupen.

ČLÁNEK 39

Když se příslušné orgány přijímajícího státu dozví, že na jeho území zemřel státní příslušník vysílajícího státu, bez odkladu o tom vyrozumí příslušného konzulárního úředníka a zašlou mu opis úmrtního listu nebo jiného dokladu osvědčujícího úmrtí.

ČLÁNEK 40

1. a/ Když se příslušné orgány přijímajícího státu dozví, že na území tohoto státu je pozůstalost po zemřelé osobě jakékoliv státní příslušnosti, vůči níž konzulární úředník může být oprávněn zastupovat zájmy podle odstavce 3/ tohoto článku nebo po státním příslušníkovi vysílajícího státu, kdy v přijímajícím státě není nikdo /s výjimkou orgánů přijímajícího státu/, kdo by byl oprávněn uplatnit nárok na správu pozůstalostí, ani zde není zástupce takové osoby, tyto orgány o tom vyrozumí příslušného konzulárního úředníka vysílajícího státu.

b/ Obdobně konzulární úředník vyrozumí příslušné orgány přijímajícího státu, jestliže se o tom dozví jinou cestou.

2. Jestliže zůstavitel, který byl státním příslušníkem vysílajícího státu, zanechá majetek v přijímajícím státě, konzulární úředník je oprávněn učinit sám nebo prostřednictvím oprávněného zástupce opatření.

- a/ k ochraně a zajištění pozůstalosti
- b/ k zajištění plné správy pozůstalosti

3. V případě, že státní příslušník vysílajícího státu má nárok na majetek zanechaný v přijímajícím státě zůstavitelem bez rozdílu státní příslušnosti nebo tento nárok uplatňuje a není v přijímajícím státě přítomen nebo není jinak v tomto státě zastoupen, konzulární úředník je též oprávněn zastupovat zájmy tohoto státního příslušníka ve stejném rozsahu, jako kdyby tento státní příslušník předal konzulárnímu úředníkovi platnou plnou moc.

4. Rozumí se, že

- a/ konzulární úředník může učinit opatření v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku pouze v případě, kdy taková opatření nejsou učiněna osobou, mající stejná nebo větší práva nebo jejím zástupcem;
- b/ jestliže podle právních předpisů přijímajícího státu je k učinění opatření podle odst. 2 a 3 tohoto článku nezbytné povolení k zastupování nebo rozhodnutí soudu, jakékoli takové povolení nebo rozhodnutí bude konzulárnímu úředníkovi vydáno na jeho žádost tak, jako by bylo vydáno řádně zmocněnému zástupci státního příslušníka, jehož zájmy konzulární úředník zastupuje. Kde podle právních předpisů přijímajícího státu povolení k zatuspování nebo soudní příkaz mohou být vystaveny pouze pro tohoto státního příslušníka, konzulární úředník i v tomto případě může jednat na základě tohoto povolení nebo příkazu tak, jak je stanoveno v odst. 2 nebo 3 tohoto článku.

5. Konzulární úředník může jménem státního příslušníka vysílajícího státu, který není přítomen v přijímajícím státě přijmout od justičního orgánu, instituce nebo osoby peníze nebo jiný majetek, včetně podílů na pozůstalosti, platů učiněných podle zákona o úrazovém pojištění pracujících a výplat z pojistek životního pojištění, na který má uvedený státní příslušník nárok v důsledku smrti kterékoli osoby. Justiční orgán, instituce nebo osoba, o kterou se jedná, může požadovat, aby konzulární úředník splnil podmínky, jež určila, pokud jde o:

- a/ předložení plné moci nebo jiného zmocnění od dotyčného státního příslušníka
- b/ předložení vhodného důkazu o přijetí těchto peněz nebo majetku dotyčným státním příslušníkem
- c/ vrácení peněz nebo majetku, pokud není takový důkaz předložen.

6. a/ Jestliže státní příslušník vysílajícího státu zemře v době svého pobytu na území přijímajícího státu a nemá v tomto státě trvalé bydliště, konzulární úředník může vzít okamžitě do opatrování peníze a věci, které měl zemřelý státní příslušník u sebe za účelem jejich ochrany.

b/ Konzulární úředník je oprávněn podržet u sebe k dalšímu opatření v souladu s příslušnými předpisy o dědictví ty předměty, které zemřelý státní příslušník měl u sebe pro svou osobní potřebu, avšak jakékoliv právo podržet peníze nebo jiný majetek podléhá ustanovením odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku, s výjimkou případů, kdy právní předpisy přijímajícího státu stanoví jinak.

7. Jestliže konzulární úředník vykonává práva poskytována podle tohoto článku týkající se dědictví, podléhá v tomto rozsahu, bez ohledu na ustanovení článků 17 a 19, občanskoprávní jurisdikci soudů přijímajícího státu.

ČLÁNEK 41

1. Konzulární úředník je oprávněn navrhnout soudnímu nebo správnímu orgánu přijímajícího státu osoby způsobilé vykonávat funkci poručníka nebo opatrovníka, pokud jde o státního příslušníka vysílajícího státu nebo pokud jde o majetek takového státního příslušníka v každém případě, kdy tento majetek je ponechán bez dozoru.

2. Jestliže tento orgán považuje navrženou osobu z jakéhokoli důvodu za nepřijatelnou, konzulární úředník může navrhnout jinou osobu.

ČLÁNEK 42

1. Příslušné orgány přijímajícího státu vyrozumí konzulární úřad vysílajícího státu v každém případě, když státní příslušník vysílajícího státu byl vzat do vazby nebo když jeho osobní svoboda byla jinak omezena. Vyrozumění musí být provedeno co nejrychleji, v každém případě ve lhůtě 3 dnů od doby, kdy byl vzat do vazby anebo kdy byla jeho osobní svoboda jinak omezena.

2. Konzulární úředník vysílajícího státu, za předpokladu, že dodrží podmínky stanovené pro tento účel právním řádem přijímajícího státu, je oprávněn přijímat písemnosti a udržovat jiné spojení se státním příslušníkem, který byl takto vzat do vazby nebo jehož osobní svoboda byla jinak omezena, jakož i činit jiná opatření potřebná k poskytnutí právní pomoci a právního zastoupení tomuto státnímu příslušníkovi.

3. Konzulární úředník, za předpokladu, že dodrží podmínky stanovené pro tento účel právním řádem přijímajícího státu, je obdobně oprávněn navštěvovat státního příslušníka, hovořit s ním a udržovat s ním styk. Návštěvy budou povoleny co nejdříve, v každém případě nejpozději do 4 dnů od doby, kdy byl vzat do vazby anebo kdy byla jeho osobní svoboda jinak omezena.

4. a/ V případě trestního řízení proti státnímu příslušníkovi vysílajícího státu, konzulární úředník bude na žádost informován o obviněních vznesených proti tomuto státnímu příslušníkovi.

b/ Konzulární úředník vysílajícího státu bude v souladu s právními předpisy přijímajícího státu oprávněn být přítomen soudnímu řízení se státním příslušníkem vysílajícího státu, k němuž dojde v přijímajícím státě.

5. V každém případě, kdy státní příslušník vysílajícího státu byl odsouzen a je ve výkonu trestu odnětí svobody v přijímajícím státě, konzulární úředník, za předpokladu, že dodrží podmínky stanovené pro tento účel právním řádem přijímajícího státu, má právo navštívit jej, hovořit s ním a udržovat s ním styk. Konzulárnímu úředníkovi bude umožněno navštěvovat státního příslušníka nejméně jednou do měsíce.

6. Státní příslušník, na kterého se vztahují ustanovení tohoto článku, může od konzulárního úředníka přijímat balíčky obsahující potraviny, šatstvo, četbu a psací prostředky v rozsahu, v jakém to připouští předpisy platné pro zařízení, ve kterém je držen.

7. Příslušné orgány přijímajícího státu neprodleně vyrozumí státního příslušníka, o kterého se jedná, o jeho právech přijímat návštěvy a udržovat styk, poskytnutých tímto článkem.

ČLÁNEK 43

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytnout veškerou pomoc a podporu lodi vysílajícího státu, která připlula do přístavu nebo jiného kotviště v hranicích konzulárního obvodu.

2. Konzulární úředník může vejít ve styk s lodí a vstoupit na palubu, jakmile lodi bylo povoleno navázat styk s pobřežím.

3. Kapitán lodi a členové posádky mohou vejít ve styk s konzulárním úředníkem. Mohou také, v souladu s právními předpisy přijímajícího státu, týkajícími se přístavní oblasti a přístupu cizinců, navštívit konzulární úřad.

4. Konzulární úředník může požádat o pomoc příslušné orgány přijímajícího státu v každé věci, která se dotýká výkonu jeho funkcí, pokud jde o lod vysílajícího státu nebo pokud jde o kapitána a členy posádky takové lodi.

ČLÁNEK 44

1. Konzulární úředník je oprávněn

- a/ vyšetřovat, aniž by tím byla dotčena práva orgánů přijímajícího státu, jakýkoliv případ, který se udál na palubě lodi vysílajícího státu během plavby, vyslyšet kapitána a kteréhokoliv člena posádky, prověřovat lodní dokumenty a přijímat prohlášení týkající se plavby lodi a cíle cesty a také napomáhat při vstupu, pobytu a odjezdu lodi z přístavu;
- b/ činit opatření pro najmutí nebo propuštění kapitána nebo kteréhokoliv člena posádky, pokud to není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu;
- c/ bez újmy ustanovení článku 45 urovnávat spory jakéhokoli druhu mezi kapitánem a kterýmkoliv členem posádky, včetně sporů týkajících se mzdy a pracovního poměru v tom rozsahu, jak je to dovoleno právními předpisy vysílajícího státu;
- d/ činit opatření pro léčení v memocnici nebo pro návrat do vlasti kapitána nebo kteréhokoli člena posádky této lodi;
- e/ přijímat, sestavovat nebo provádět jakékoli prohlášení nebo jiný dokument předepsaný právními předpisy vysílajícího státu v souvislosti s lodí.

2. Konzulární úředník se může v míře, v jaké mu to právní předpisy přijímajícího státu dovolují, dostavit s kapitánem nebo kterýmkoliv členem posádky lodi k soudním nebo správním orgánům tohoto státu, poskytnout jim veškerou pomoc a vystupovat jako tlumočnick v záležitostech mezi nimi a těmito orgány.

ČLÁNEK 45

1. Justiční orgány přijímajícího státu nebudou vykonávat svou pravomoc, pokud jde o občanskoprávní řízení z nároků kapitána lodi vysílajícího státu nebo člena posádky takové lodi týkající se mzdy nebo smlouvy o výkonu prací, aniž by nejprve vyrozuměly příslušného konzulárního úředníka a odmítnou vykonávat svou pravomoc, jestliže konzulární úředník proti tomu vznesl námitky.

2. Justiční orgány přijímajícího státu však mohou vykonávat pravomoc ve všech občanskoprávních věcech, které nejsou vyloučeny v odstavci 1. tohoto článku.

3. Kromě toho, s výjimkou případů, kdy o to příslušný konzulární úředník požádá nebo kdy s tím vysloví souhlas, justiční a správní orgány přijímajícího státu nebudou vykonávat pravomoc nebo nezasáhnou, podle povahy věci, pokud jde o jakoukoli událost, k níž došlo na palubě lodi vysílajícího státu, včetně zadržení jakékoli osoby na palubě lodi, za předpokladu, že je oprávněné podle právního řádu přijímajícího státu.

4. Ustanovení odstavce 3. tohoto článku se nevztahují na případy:

a/ které souvisí s jakýmkoli trestným činem spáchaným na palubě lodi vysílajícího státu:

1. jestliže následky trestného činu zasahují na území přijímajícího státu;
2. jestliže jde o trestný čin, který podle své povahy narušuje klid na území přijímajícího státu, nebo narušuje pořádek v jeho vnitřních nebo teritoriálních vodách;
3. státním příslušníkem nebo proti státnímu příslušníkovi přijímajícího státu, popřípadě jinou osobou anebo proti jiné osobě, než je kapitán lodi nebo člen posádky;
4. který podle právního řádu přijímajícího státu zakládá skutkovou podstatu trestného činu, za který je stanoven trest odnětí svobody v trvání nejméně 5 let nebo přísnější trest;

b/ které souvisí s jakýmkoliv opatřením, které příslušné orgány přijímajícího státu učinily, pokud jde o celní záležitosti, přistěhovalectví, záležitosti veřejného zdraví, bezpečnost života na moři, znečišťování splavných vod, radiotelegrafická spojení nebo jiné podobné záležitosti.

ČLÁNEK 46

1. Soudní a správní orgány přijímajícího státu uvědomí příslušného konzulárního úředníka o svém úmyslu provést donucovací opatření nebo jakékoli úřední vyšetřování na palubě lodi vysílajícího státu. S výjimkou případů, kdy je to nemožné z důsledku naléhavosti této záležitosti, takové sdělení bude učiněno před započítím opatření, aby při nich mohl být přítomen konzulární úředník nebo jeho zástupce. Jestliže konzulární úředník nebo jeho zástupce při provádění těchto opatření nebyl přítomen, příslušné orgány mu na jeho žádost poskytnou podrobnou informaci o jejich průběhu.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se též vztahuje na případy, kdy příslušné orgány oblasti přístavu chtějí vyslyšet kapitána nebo kteréhokoli člena posádky na břehu.

3. Ustanovení tohoto článku se však nevztahují na běžné celní, pasové a zdravotní prohlídky prováděné těmito orgány, právě tak jako na kterýkoliv úkon, učiněný na žádost nebo se souhlasem kapitána lodi.

ČLÁNEK 47

1. Jestliže loď vysílajícího státu ztroskotá, najede na dno nebo je vržena na břeh nebo utrpí jinou škodu v přijímajícím státě nebo jestliže jakýkoli předmět tvořící část nákladu ztroskotané lodi třetího státu, jenž je majetkem státního příslušníka vysílajícího státu, je nalezen na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo je dopraven do přístavu tohoto státu, podají o tom příslušné orgány přijímajícího státu co možno nejdříve zprávu příslušnému konzulárnímu úředníku. Sdělí mu také, jaká opatření již byla učiněna pro záchranu lodi, životů osob na lodi, nákladu a dalšího majetku na palubě a předmětů náležejících k lodi nebo tvořících část jejího nákladu, které se oddělily od lodi.

2. Konzulární úředník může poskytnout veškerou pomoc lodi, jejím cestujícím a členům její posádky a za tím účelem může požádat o pomoc příslušné orgány přijímajícího státu. Může učinit opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku i opatření pro zajištění opravy lodi nebo může požádat příslušné úřady, aby taková opatření učinily nebo v nich pokračovaly.

3. *a/* V případech, kdy loď nebo jakýkoli předmět k ní náležející byly nalezeny na pobřeží nebo blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo byly dopraveny do přístavu tohoto státu a ani kapitán lodi, majitel, jeho zástupce ani příslušný pojišťovatel nemají možnost učinit opatření pro ochranu a další naložení s lodí nebo předmětem, konzulární úředník bude považován za zmocněného učinit jménem majitele lodi stejná opatření, jaká by za tímto účelem mohl učinit sám majitel.

b/ Ustanovení písm. *a/* tohoto odstavce se rovněž použijí pokud jde o jakýkoli předmět, který tvoří část nákladu lodi a který je vlastnictvím státního příslušníka vysílajícího státu.

4. *a/* Loď, náklad, zařízení a výstroj, zásoby nebo jiné předměty z lodi, za předpokladu, že nejsou dopraveny k použití nebo spotřebování v přijímajícím státě, nepodléhají celním poplatkům nebo jiným daním jakéhokoli druhu ukládaným z důvodů dovozu.

b/ Nic v ustanovení písm. *a/* tohoto odstavce nebude vykládáno tak, aby bránilo použití právních předpisů přijímajícího státu pokud jde o přechodné uskladnění zboží.

5. Jestliže jakýkoli předmět, tvořící část nákladu ztroskotané lodi třetího státu, který je vlastnictvím státního příslušníka vysílajícího státu a je nalezen na pobřeží nebo v blízkosti pobřeží přijímajícího státu nebo je dopraven do přístavu tohoto státu a ani kapitán lodi, vlastník předmětu, jeho zástupce ani příslušný pojišťovatel nemohou učinit opatření pro zajištění nebo nakládání předmětem, konzulární úředník je považován za zmocněného, aby učinil jménem vlastníka taková opatření, jaká by mohl pro tyto účely učinit vlastník sám.

ČLÁNEK 48

Ustanovení článků 43 až 47, s výjimkou odstavce 3 a 4 článku 45, se vztahují také na civilní letadlo v rozsahu, ve kterém to povaha věci připouští.

ČÁST V

Závěrečná ustanovení

ČLÁNEK 49

1. Tato Úmluva bude ratifikována a vstoupí v platnost třicátého dne po výměně ratifikačních listin, jež se bude konat v Londýně co možná nejdříve.

2. Tato Úmluva zůstane v platnosti i po dobu pěti let. V případě, že žádná z vysokých smluvních stran neuvědomí druhou dvanáct měsíců před uplynutím zmíněného období pěti let o svém úmyslu ukončit tuto Úmluvu, zůstane v platnosti až do uplynutí dvanácti měsíců ode dne, kdy jedna vysoká smluvní strana uvědomí druhou o takovém úmyslu.

Na důkaz toho zmocněnci vysokých smluvních stran tuto Úmluvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Dáno v Praze dne 3 dubna 1975 ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za

Její Britské Veličenstvo

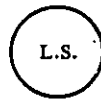
GORONWY-ROBERTS
OF CAERNARVON AND OGWEN

Za

Presidenta Československé
socialistické republiky

RŮŽEK

HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE

Government Bookshops

49 High Holborn, London WC1V 6HB

13a Castle Street, Edinburgh EH2 3AR

41 The Hayes, Cardiff CF1 1JW

Brazennose Street, Manchester M60 8AS

Southey House, Wine Street, Bristol BS1 2BQ

258 Broad Street, Birmingham B1 2HE

80 Chichester Street, Belfast BT1 4JY

*Government publications are also available
through booksellers*